

Warszawa, dnia 26 stycznia 2016 r.

KILW/03210/10/15

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. AP-173-35/16Data wpływu 28.01.2016**Pan****Adam Podgórski****Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu****ul. Wiejska 4/6/8****00-902 Warszawa**

Odnosząc się do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw, Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna wnosi następujące uwagi:

W art. 3 omawianego projektu proponuje się nadać ust. 3 następujące brzmienie:
„3) Art. 13. 1. Do działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004 oraz działalności polegającej na przetwarzaniu i sprzedaży dokonywanej przez rolników w ramach handlu detalicznego w rozumieniu art. 3 pkt. 7 rozporządzenia 178/2002, stosuje się:

- 1) przepisy rozporządzenia nr 852/2004 i przepisy wydane w trybie tego rozporządzenia;
- 2) wymagania weterynaryjne określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki pozwalające na uznanie działalności za działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, w tym zakres i obszar produkcji, a także wielkość dostaw produktów pochodzenia zwierzęcego do zakładów prowadzących handel detaliczny z przeznaczeniem dla konsumenta końcowego,
- 2) wymagania weterynaryjne, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej oraz działalności polegającej na przetwarzaniu i sprzedaży dokonywanej przez rolników w ramach handlu detalicznego w rozumieniu art. 3 pkt. 7 rozporządzenia 178/2002

- mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego.”

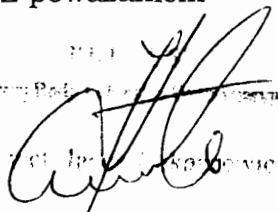
W konsekwencji dotychczasowy ust. 3 art. 3 omawianego projektu ustawy stałby się ust. 4.

Proponowane brzmienie ust. 3 art. 3 omawianego projektu podyktowane jest tym, iż w prezentowanym projekcie brak jest wyraźnego wskazania obowiązku spełnienia przez podmioty prowadzące tego typu działalność wymagań weterynaryjnych w zakresie rozporządzenia (WE) 852/2004, które to obejmuje tego rodzaju przedsiębiorstwa spożywcze oraz wymagań, jakie powinny być spełnione przy produkcji tego rodzaju produktów i przez te produkty. Powoduje to, iż nadzór, jaki nad tego typu działalnością ma sprawować Inspekcja Weterynaryjna, staje się nadzorem czysto iluzorycznym.

Poważne zagrożenie dla gwarancji bezpieczeństwa żywności niesie poszerzenie w projekcie katalogu asortymentów, które mogą być produkowane przez rolnika bez szczegółowego określenia warunków, w jakich miałyby się odbywać ta produkcja. Podobnie jak w innych zakładach produkujących żywność zwierzęcego pochodzenia winny być określone obowiązki takiego producenta: np. pobieranie prób, prowadzenie zapisów z produkcji itp., gdyż nadrzędnym celem powinna stać się gwarancja bezpieczeństwa zdrowotnego żywności pochodzącej bezpośrednio z gospodarstw rolnych. Brak sprecyzowanych wymogów sanitarnych dla produkcji w gospodarstwie rolnym stanowi poważne zagrożenie dla osiągnięcia powyższego celu oraz zagrożenie dla istnienia małych, często rodzinnych przetwórní działających w ramach sprzedaży bezpośredniej oraz produkcji marginalnej, lokalnej i ograniczonej, a także rzeźni i masarni, które ponoszą koszty, aby spełnić określone wymogi sanitarne. Skutkiem powyższego będzie spadek ich konkurencyjności wobec rolników, którzy zgodnie z projektem będą mogli przetwarzać i sprzedawać swoje produkty w ramach handlu detalicznego bez takich wymagań.

Nie sposób ponadto zgodzić się z prezentowanym w uzasadnieniu omawianego projektu ustawy o zmianie ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz niektórych innych ustaw stanowiskiem, w myśl którego proponowane zmiany nie pociągają za sobą żadnych kosztów. W przedmiotowym projekcie wyraźnie wskazano, iż prowadzeniem produkcji i sprzedaży detalicznej jest zainteresowana bardzo duża grupa rolników, co oznacza, że na barki Inspekcji Weterynaryjnej nałożono cały szereg nowych obowiązków i zadań bez jednoczesnego zapewnienia odpowiednich środków finansowych pozwalających na realizację tych zadań. Jest to sytuacja w opinii Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej niedopuszczalna. W rzeczywistości w celu zapewnienia należytego realizowania przez Inspekcję Weterynaryjną wskazanych wyżej obowiązków niezbędnym jest utworzenie w skali kraju średnio 2 etatów na każdy z 305 powiatowych inspektoratów weterynarii. Należy także rozszerzyć katalog zawarty w art. 30 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej zawierający wykaz czynności Inspekcji Weterynaryjnej, za które pobierane są opłaty, tak by zapewnić należyte finansowanie i przez to realizację nowych dodatkowych zadań. Na wypadek gdyby, pomimo dodatkowych etatów, powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn organizacyjnych lub finansowych nie mógł wykonać tych czynności siłami powiatowego inspektoratu weterynarii, niezbędnym jest rozszerzenie znajdującego się w art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej katalogu czynności i zadań, które wykonywać może wyznaczony lekarz weterynarii o nowe zadania stawiane przed Inspekcją Weterynaryjną przez omawianą nowelizację.

Z poważaniem

Andrzej Pająk
Lek. Wet. Izba Lekarsko-Weterynaryjna